

Det indre livs behov.

Da mennesker stadig snakker, også når de taler med Gud, udsættes de for at miste følelsen af Guds nærvær.

Hverdagssnak svækker karakteren.

Det ligner et stadigt dryp fra et utæt kar, lidt efter lidt bliver karret tomt.

Vi kan ikke være sammen med andre mennesker bestandigt, nej, vi kan ikke engang tale med vore nærmeste og kæreste, uden at sige ord, vi siden hen angrer.

Det er kun ved stilhed og tænkning, at vort indre liv modnes og evighedsindtrykkene fordybes.

F.B.Meyer